

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Делото е образувано след отмяна на Решение №2983/22.06.2023 г. на СРС от 3-ти касационен състав на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане.

Съдът е сезиран с жалба от ИЗИ, с ЕГН ***** срещу наказателно постановление №НП104/24.08.2022 г. на председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което му е наложена глоба в размер на 1 000 лв. на основание чл. 173 ал. 1 ЗПКОНПИ за извършено нарушение на чл. 38 ал. 1 т. 2 ЗПКОНПИ вр. чл. 35 ал. 1 т. 2 ЗПКОНПИ.

В жалбата се излагат доводи, че наказателното постановление е незаконосъобразно и се иска неговата отмяна, тъй като се наложило повторно изпращане, поради непълни данни на първата, респ. неприемане. Жалбоподателят твърди, че това е изолиран случай и досега винаги е бил изряден в подаването на декларации. Редовно призован, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител в с.з.

Въззиваемата страна редовно призована се представлява от юрисконсулт ТОНЕВА, която оспорва жалбата и моли съда да потвърди изцяло наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство във връзка с оплакванията в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна в преклузивния срок. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Контролните органи на въззиваемата страна при направена проверка на 08.07.2022 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени съгласно ЗПКОНПИ да подават ежегодни декларации, относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37 ал. 1 т. 1-11 през предходната календарна година в срок до 15 май на текущата година, установили, че жалбоподателят в качеството си общински съветник в Община Монтана, респ. задължено лице по чл. 6 ал. 1 т. 32 ЗПКОНПИ, не е подал в законоустановения срок декларация за имущество и интереси в срок до 15 май на текущата година, т.е. до 15.05.2022 г. за

обстоятелствата през 2021 г. Тъй като 15.05.2022 г. е неделя /неработен ден/, то срокът изтича на 16.05.2022 г. първият присъствен ден, следващ 15.02.2022 г.

Задължението си жалбоподателят е изпълнил със закъснение от 2 месеца, видно от подадена от него декларация с вх. №Г8849/20.07.2022 г.

Контролните органи приели, че е налице нарушение на чл. 38 ал. 1 т. 2 ЗПКОНПИ вр. чл. 35 ал. 1 т. 2 ЗПКОНПИ. Нарушението е извършено на 17.05.2022 г в гр. София

На жалбоподателя била изпратена покана с изх. №ЦУ-01-7802/08.07.2022 г. да се яви за съставяне на АУАН. С телефонно обаждане, обективизирано в констативен протокол с №ЦУ-01-7802# 1/19.07.2022 г., той е информиран за изпратената покана, нейното съдържание и последиците от неявяване за съставяне и връчване на АУАН. Жалбоподателят е обяснил, че няма възможност да се яви за съставяне на акта и не възразява същият да бъде съставен в негово отсъствие.

Свидетелят ВЕЗ, заемащ длъжността ст.инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ съставил на жалбоподателя АУАН №ПР-462/19.07.2022 г. в отсъствието на лицето на основание чл. 40 ал. 2 ЗАНН и изпратен до общинската администрация с указания за връчване лично на нарушителя.

Няма данни жалбоподателят да се възползвал от възможността, предоставена му по чл.44 ал.1 ЗАНН.

Наказващият орган възприел изцяло установената от контролните органи фактическа обстановка и издал атакуваното наказателно постановление.

Въз основа на горното, съдът прави следните правни изводи:

При служебна проверка на АУАН и НП съдът констатира, че при тяхното съставяне, респ. издаване, не са допуснати съществени процесуални нарушения, нарушаващи правото на защита на наказаното лице, същите съдържат законоустановените реквизити, издадени са от компетентни органи, в предвидените за това срокове /в тази насока и задължително за настоящата инстанция Решение №5837/06.10.2023 г. по КАНД №7920/2023 г. на АССГ/.

Установеното нарушение е ясно и подробно описано, както в АУАН, така и в НП, а между словестното описание на нарушението и дадената му правна квалификация е налице пълно съответствие.

Съдът намира, че фактическата обстановка, отразена в АУАН и обжалваното НП, безспорно е установена от доказателствата по делото -

показанията на свидетеля ВЕЗ, както и от всички събрани по делото доказателства. За да приеме за установена така изложената фактическа обстановка, съдът кредитира изцяло същите, тъй като те са последователни, логични, непротиворечиви и безпристрастни. Приложените по делото писмени доказателства съдържат информация, кореспондираща изцяло с показанията на този свидетел.

Установи се по делото, че жалбоподателят Илиев е административнонаказателно отговорно лице по смисъла на ЗПКОНПИ, тъй като попада в обхвата на чл. 6 ал. 1 т. 32 ЗПКОНПИ и в качеството си на лице, заемащо длъжността общински съветник в Община Монтана, е задължен да подава декларация за имущество и интереси с информацията, конкретизирана в чл. 37 ал. 1. т. 1-11 ЗПКОНПИ.

Искането в жалбата за приложение на чл.28 ЗАНН е неоснователно. Нарушението не може да се определи като маловажно, тъй като конкретното нарушение не е по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид. В тази връзка е без значение за съставомерността на нарушението фактът дали жалбоподателят е заплащал или не дължими данъци, каквито са твърденията му в жалбата.

Нарушението е формално, на просто извършване, осъществено чрез бездействие, а именно неподдаване на декларация в предвидения от закона срок.

Съдът намира преценката на наказващият орган по смисъла на чл.27 ал.3 ЗАНН за налагане на глоба на жалбоподателя в минимума, предвиден в

чл. 173 ал. 1 ЗПКОНПИ /от 1 000 до 3 000 лв./ за правилна.

Нарушението е първо за него и на същият правилно е определен глоба в минимално предвидения от законодателя размер, което налага и потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

При този изход на делото основателна е претенцията на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като същото следва да бъде определено в посочения размер в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП размер на 100 лв.